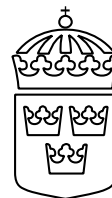

Regeringens proposition 2018/19:126

Ändring i det nordiska skatteavtalet

Prop.
2018/19:126

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 5 juni 2019

Stefan Löfvén

Magdalena Andersson
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner ett protokoll om ändring i avtalet mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet samt – med anledning av detta protokoll – antar en lag om ändring i lagen (1996:1512) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna. Protokollet innebär att nya internationella minimistandarder på skatteavtalsområdet som tagits fram inom ramen för det s.k. BEPS-projektet införs i det nordiska skatteavtalet.

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den dag regeringen bestämmer.

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Förslag till lag om ändring i lagen (1996:1512) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna	4
3	Ärendet och dess beredning	10
4	Protokollet om ändring i det nordiska skatteavtalet	10
4.1	Lagförslaget	12
4.2	Protokollets innehåll	12
5	Konsekvenser för de offentliga finanserna	13
Bilaga 1	Protokoll om ändring i avtalet mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet	15
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 5 juni 2019	18

Regeringens förslag:

1. Riksdagen godkänner protokollet undertecknat den 29 augusti 2018 om ändring i avtalet mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1996:1512) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna.

Förslag till lag om ändring i lagen (1996:1512) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1996:1512) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna och bilaga 1 till lagen ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Det avtal för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet som Danmark, Färöarna, Finland, Island, Norge och Sverige undertecknade den 23 september 1996 ska tillsammans med det protokoll som är fogat till avtalet och som utgör en del av detta, i den lydelse dessa har genom *det* protokoll om ändring i avtalet som undertecknades den 4 april 2008, gälla som lag här i landet. Avtalets bestämmelse i artikel 3 punkt 1 a att uttrycket "Finland" inte inbegriper landskapet Åland i fråga om den finska kommunalskatten ska inte gälla.

Avtalet och protokollet är avfattade på danska, färöiska, finska, isländska, norska och svenska språken. På svenska språket har utfärdats två texter, en för Finland och en för Sverige. Samtliga texter har samma giltighet. Den för Sverige utfärdade texten framgår av bilaga 1 till denna lag.

Det avtal mellan Sverige och Danmark om beskattning av anställda ombord på färjor och tåg i reguljär trafik mellan Danmark och Sverige som undertecknades den 30 september 1999 ska gälla som lag här i landet. Avtalet är avfattat på danska och svenska språken. Den för Sverige utfärdade texten framgår av bilaga 2 till denna lag.

Det avtal mellan Sverige och Norge som undertecknades den 22 oktober 2002 och som innehåller särskilda bestämmelser för undvikande av dubbelbeskattning vid byggande, underhåll och drift av gränsbron som ingår i den nya Svinesundsförbindelsen ska gälla som lag här i landet. Avtalet är avfattat på svenska och norska språken. Den för Sverige utfärdade texten framgår av bilaga 3 till denna lag.

Föreslagen lydelse

1 §¹

Det avtal för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet som Danmark, Färöarna, Finland, Island, Norge och Sverige undertecknade den 23 september 1996 ska tillsammans med det protokoll som är fogat till avtalet och som utgör en del av detta, i den lydelse dessa har genom *de* protokoll om ändring i avtalet som undertecknades *den 6 oktober 1997, den 4 april 2008 och den 29 augusti 2018*, gälla som lag här i landet. Avtalets bestämmelse i artikel 3 punkt 1 a att uttrycket "Finland" inte inbegriper landskapet Åland i fråga om den finska kommunalskatten ska inte gälla.

Det avtal mellan Sverige och Danmark om vissa skattefrågor som undertecknades den 29 oktober 2003 ska gälla som lag här i landet. Avtalet är avfattat på svenska och danska språken. Den för Sverige utfärdade texten framgår av bilaga 4 till denna lag. Prop. 2018/19:126

1. Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.
2. Denna lag ska tillämpas på skatter som tas ut för beskattningsår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det år då lagen träder i kraft eller senare.

Avtal mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet

Danmarks regering tillsammans med Färöarnas landsstyre samt Finlands, Islands, Norges och Sveriges regeringar,

som önskar ingå avtal för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (i det följande benämnt "avtalet"), utan att skapa förutsättningar för icke-beskattning eller minskad skatt genom skatteundandragande eller skatteflykt (däri inbegripet genom så kallad "treaty shopping", som syftar till att personer med hemvist i en stat som inte är part till detta avtal indirekt ska åtnjuta förmåner enligt detta avtal),

som konstaterar att i fråga om Färöarna handhavandet även i förhållande till utlandet av de sakområden som omfattas av detta avtal hör till Färöarnas självstyrelsekompetens,

har kommit överens om följande:

Artikel 26**Allmänna beskattningsregler**

1. Inkomst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar eller förmögenhet som sådan person innehar får inte beskattas i annan avtalsslutande stat, såvida inte beskattning uttryckligen är tillåten enligt detta avtal.

2. I fall då beskattningsrätten till en inkomst eller tillgång enligt avtalet tillagts annan avtalsslutande stat än den där personen som förvärvar inkomsten eller innehar tillgången har hemvist, och denna andra stat på grund av sin lagstiftning inte medtar inkomsten eller tillgången, i sin helhet, vid beskattningen eller endast beaktar inkomsten eller tillgången för progressionsuppräknning eller annan skatteberäkning, beskattas inkomsten eller tillgången, såvida inte annat föreskrivs nedan, till den del den inte medtas vid beskattningen i denna andra stat, endast i den avtalsslutande stat där personen i fråga har hemvist.

3. I fall då beskattningsrätten enligt artikel 14 punkt 1 samt artikel 15 punkt 2 och punkterna 4 a) och 4 b) till en inkomst som förvärvas av en person med hemvist i en avtalsslutande stat enligt avtalet tillagts endast denna stat får inkomsten beskattas i annan avtalsslutande stat om inkomsten inte kan beskattas i den förstnämnda staten på grund av lagstiftningen i denna stat.

4. Utan hinder av övriga bestämmelser i detta avtal ska en förmån enligt avtalet inte kunna åtnjutas i fråga om en inkomst eller en förmögens-tillgång, om det med hänsyn till alla relevanta omständigheter rimligen

kan antas att ett av de huvudsakliga syftena med det arrangemang eller den transaktion som direkt eller indirekt resulterade i förmånen var att komma i åtnjutande av förmånen. Detta gäller dock inte om det fastställs att åtnjutandet av förmånen under dessa omständigheter är i enlighet med avtalets ändamål och syfte.

Artikel 27

Förbud mot diskriminering

Artikel 28

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om en person anser att i en eller flera av de avtalsslutande staterna vidtagits åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i detta avtal, kan han, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordningar, lägga fram saken för den behöriga myndigheten i någon av de avtalsslutande staterna. Saken ska läggas fram inom fem år från den tidpunkt då personen i fråga fick vetskap om den åtgärd som givit upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i avtalet.

2. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka avgöra saken genom ömsesidig överenskommelse med behörig myndighet i annan avtalsslutande stat, som berörs av frågan, i syfte att undvika beskattning som strider mot avtalet. Om den stat hos vars behöriga myndighet personen i fråga har lagt fram saken inte själv berörs av frågan, skall denna behöriga myndighet överlämna saken till behörig myndighet i någon av de stater som berörs av frågan. Överenskommelse som träffats genomförs utan hinder av tidsgränser i vederbörande avtalsslutande staters interna lagstiftning.

3. Om svårigheter eller tvivelsmål uppkommer mellan avtalsslutande stater beträffande tolkningen eller tillämpningen av avtalet, skall de behöriga myndigheterna i dessa stater överlägga för att söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse. De behöriga myndigheterna i avtalsslutande stater kan även överlägga för att undanröja dubbelbeskattning i sådana fall som inte omfattas av avtalet eller för att genom ömsesidig överenskommelse lösa frågor som, utan att vara reglerade i avtalet, på grund av olikhet i vederbörande staters principer för skattens beräkning eller av andra skäl kan uppkomma i fråga om de skatter som avses i artikel 2.

4. Innan beslut fattas i fråga som avses i punkt 3, skall resultatet av överläggningar som där avses snarast delges behöriga myndigheter i övriga avtalsslutande stater. Finner behörig myndighet i en avtalsslutande stat att överläggningar bör äga rum mellan de behöriga myndigheterna i

Protokoll

Vid undertecknande av det i dag mellan de nordiska länderna ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet har undertecknade kommit överens om följande bestämmelser som utgör en integrerande del av avtalet:

X. Till artikel 25

1. Bestämmelsen i artikel 25 punkt 1 c) kan upphävas på begäran av Danmark.

Begäran om en sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettionde dagen efter den dag då samtliga andra avtalsslutande stater erhållit sådan underrättelse med verkan på skatter som bestäms för beskattningsår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare.

Bestämmelserna i artikel 25 punkt 1 kan på begäran av Danmark ändras och ersättas av följande text:

”a) Om person med hemvist i Danmark förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Danmark, såvida inte bestämmelserna i punkt b) eller c) föranleder annat,

1) från denna persons danska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat;

2) från denna persons danska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den danska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Danmark förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Danmark inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall sätta ned den danska skatten på inkomsten eller förmögenheten genom avdrag med den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som härrör från denna andra stat respektive den förmögenhet som innehas där.

c) Om person med hemvist i Danmark förvärvar inkomst som avses i artikel 15 punkt 1 eller artikel 21 punkt 7 a), får Danmark inräkna inkomsten i beskattningsunderlaget men skall sätta ned den danska skatten på inkomsten genom avdrag med den del av inkomstskatten som belöper på den inkomst som härrör från denna andra stat.”

Begäran om sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettionde dagen efter den dag då samtliga andra avtalsslutande stater erhållit sådan underrättelse och dess bestämmelser tillämpas i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av taxering andra kalenderåret efter den dag då ändringen träder i kraft eller senare.

2. Bestämmelserna i artikel 25 punkt 2 c) kan upphävas på begäran av Färöarna.

Begäran om en sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettionde dagen efter den då samtliga andra avtalsslutande stater erhållit sådan underrättelse och dess bestämmelser tillämpas i fråga om skatt som påförs för beskattningsår som börjar den 1 januari det år som följer närmast efter den dag då ändringen träder i kraft eller senare.

3. Bestämmelserna i artikel 25 punkt 3 kan på begäran av Finland ändras och ersättas av följande text:

Avtalet mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (det nordiska skatteavtalet) undertecknades den 23 september 1996. Det trädde i kraft den 11 maj 1997 och tillämpas från och med den 1 januari 1998. Avtalet är införlivat i svensk rätt genom lagen (1996:1512) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna.

Våren 2013 påbörjade OECD med stöd av G20 ett projekt för att motverka skattebasersion och flyttning av vinster ("Base Erosion and Profit Shifting Project", BEPS). I oktober 2015 publicerades 13 rapporter (avseende 15 åtgärdsområden) och ett sammanfattande dokument som tillsammans utgör det s.k. BEPS-paketet. Såväl OECD- som G20-länderna har godkänt BEPS-paketet. Ett utfall av det arbetet blev ett antal minimistandarder på skatteavtalsområdet, vilka har inarbetats i den modell som OECD rekommenderar för bilaterala skatteavtal ("Model Tax Convention on Income and on Capital") i dess lydelse från den 21 november 2017 (OECD:s modellavtal).

I januari 2017 inledde de nordiska länder som är parter till det nordiska skatteavtalet diskussioner om att införa BEPS minimistandarder i det nordiska skatteavtalet. Parterna tog fram ett utkast till ändringsprotokoll som paraferades i augusti 2017. Den svenska texten har remitterats till *Kammarrätten i Stockholm* och *Skatteverket*. Protokollet undertecknades i Helsingfors den 29 augusti 2018.

Ett förslag till lag om ändring i lagen (1996:1512) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna har upprättats inom Finansdepartementet. Ett utkast till proposition har beretts med Skatteverket.

Lagrådet

Genom den föreslagna lagen ändras det i svensk lagstiftning införlivade nordiska skatteavtalet i enlighet med det protokoll som undertecknades den 29 augusti 2018. Lagförslaget är författningstekniskt och även i övrigt av sådan beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Lagrådets yttrande har därför inte inhämtats.

4 Protokoll om ändring i det nordiska skatteavtalet

Regeringens förslag: Riksdagen godkänner protokollet om ändring i avtalet mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet och antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1996:1512) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna.

Remissinstanserna: *Kammarrätten i Stockholm* anser att artikel IV i protokollet framstår som ofullständig, vilket gör den svår att förstå. I övrigt

Skälen för regeringens förslag: De nordiska länderna undertecknade den 29 augusti 2018 ett protokoll om ändring i det nordiska skatteavtalet. Protokollet syftar till att införa nya internationella minimistandarder på skatteavtalsområdet i avtalet.

Som nämnts publicerade OECD och G20 det s.k. BEPS-paketet i oktober 2015. Två av åtgärdsområden (6 och 14) i paketet innehåller minimistandarder på skatteavtalsområdet. Minimistandarderna kommer också till uttryck i OECD:s modellavtal genom 2017 års uppdatering.

Slutrapporten för åtgärdsområde 6 ("Preventing the Granting of Treaty Benefits in Inappropriate Circumstances") innehåller en miniminivå av skydd (minimistandard) mot skatteavtalsmissbruk. Enligt minimistandarden ska ett skatteavtal uttryckligen ange att syftet med avtalet är att undvika dubbelbeskattning utan att samtidigt skapa förutsättningar för ickebeskattning eller mindre skatt genom skatteflykt eller skatteundandragande. Detta syfte uttrycks i preambeln till OECD:s modellavtal. Denna minimistandard omfattar också specifika avtalsbestämmelser och i slutrapporten anges följande alternativ till bestämmelser som staterna kan välja (vilka också återfinns i artikel 29 i OECD:s modellavtal):

1. En regel om Principal Purpose Test (PPT-regel) som innebär att en förmån enligt ett skatteavtal inte ska ges om ett av de huvudsakliga syftena med ett visst arrangemang eller en viss transaktion har varit att få denna avtalsförmån. Enligt PPT-regeln görs dock undantag om givandet av förmånen skulle vara i överensstämmelse med ändamålet för och syftet med de relevanta bestämmelserna i skatteavtalet i fråga.
2. En regel om Limitation on benefits (LOB-regel) som kompletteras av en "anti-slussningsregel". En LOB-regel är en mer specifik bestämmelse mot missbruk i vilken det sätts upp objektiva kriterier som en person måste uppfylla för att få rätt till skatteavtalets förmåner. "Anti-slussningsregeln" syftar till att förhindra att bolag som inte på egen hand har rätt till avtalets förmåner får den rätten genom slussningsbolag.
3. En PPT-regel i kombination med LOB-regel.

De nordiska länderna har kommit överens om alternativ 1, dvs. att införa en PPT-regel i det nordiska skatteavtalet.

Slutrapporten för åtgärdsområde 14 ("Making Dispute Resolution Mechanisms More Effective") innehåller en minimistandard som syftar till att säkerställa ett snabbt, effektivt och ändamålsenligt förfarande för att lösa skatteavtalsrelaterade tvister genom s.k. ömsesidig överenskommelse. För att uppfylla minimistandarden ska stater införa artikel 25 punkterna 1–3 i OECD:s modellavtal i sina skatteavtal. Sådana bestämmelser har länge varit en del av modellavtalet och det nordiska skatteavtalet. Genom BEPS-projektet har dock artikel 25 punkt 1 i modellavtalet fått en något förändrad lydelse så att en person som anser att åtgärder har vidtagits som medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i skatteavtalet, kan lägga fram saken för den behöriga myndigheten i endera avtalsslutande staten. Enligt den tidigare lydelsen ska saken i dessa fall läggas fram i den stat där personen har hemvist eller, i vissa fall, i den stat där personen är medborgare.

Prop. 2018/19:126 I samband med omförhandlingen infördes också på Färöarnas begäran en mindre ändring i Färöarnas ensidiga regler för val av metod för undanröjande av dubbelbeskattning. Kammarrätten i Stockholm har påpekat att artikel IV i protokollet framstår som ofullständig vilket gör den svår att förstå. Bestämmelsen har tagits in på initiativ av, och har utformats av, Färöarna. Bestämmelsen avser Färöarnas möjlighet att på egen hand ändra dess val av metod för att undvika dubbelbeskattning i vissa fall. Då bestämmelsen finns med i det undertecknade protokollet kan den endast ändras genom en omförhandling av protokollet.

4.1 Lagförslaget

Den nya lydelsen av avtalet mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst som följer av 2018 års ändringsprotokoll, ska införlivas i svensk rätt. Det sker genom en ändring i den lag genom vilken avtalet har införlivats i svensk rätt. I nu gällande 1 § lagen (1996:1512) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna föreskrivs att avtalet tillsammans med det protokoll som undertecknades samma dag som avtalet och som är fogat till och utgör en del av detta, i den lydelse avtalet har genom det protokoll om ändring i avtalet som undertecknades den 4 april 2008, ska gälla som lag här i landet. Genom att ändra 1 § så att den även hänvisar till det den 29 augusti 2018 undertecknade protokollet om ändring i avtalet samt att i bilagan till lagen återge den nya lydelsen av de bestämmelser i avtalet som ändras genom protokollet, införlivas den nya lydelsen av avtalet i svensk rätt. Samtidigt ändras också 1 § så att det ändringsprotokoll som undertecknades den 6 oktober 1997, och som genom lag (1997:920) om ändring i lagen (1996:1512) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna utgör en del av bilagan till lagen, ingår i uppräknningen över protokoll om ändring.

Enligt artikel V punkt 1 i protokollet om ändring i avtalet mellan de nordiska länderna undertecknat den 29 augusti 2018, träder protokollet i kraft den trettionde dagen efter den dag då samtliga avtalsslutande stater har meddelat det finska utrikesministeriet att protokollet har godkänts. Det finska utrikesministeriet underrättar de övriga avtalsslutande staterna om mottagandet av dessa meddelanden och om tidpunkten för protokollets ikraftträdande. Det är således inte möjligt att nu avgöra vid vilken tidpunkt protokollet kommer att träda i kraft. I förslaget till lag har därför föreskrivits att lagen träder i kraft den dag regeringen bestämmer. I protokollets artikel V punkt 2 anges vidare att dess bestämmelser ska tillämpas på skatter som tas ut för beskattningsår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det år då protokollet träder i kraft eller senare.

4.2 Protokollets innehåll

Artikel I i protokollet innebär att en ny preambel tas in i skatteavtalet. Av denna nya preambel framgår att avsikten med avtalet är att undvika

dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet utan att samtidigt skapa förutsättningar för ickebeskattning eller minskad skatt genom skatteflykt eller skatteundandragande. Preambeln överensstämmer i allt väsentligt med preambeln till OECD:s modellavtal.

Enligt *artikel II* i protokollet införs en punkt 4 i artikel 26 (Allmänna beskattningsregler) i skatteavtalet. Den nya bestämmelsen utgörs av en s.k. PPT-regel som överensstämmer med artikel 29 punkt 9 i OECD:s modellavtal. Bestämmelsen innebär att en förmån enligt ett skatteavtal inte ska kunna åtnjutas om det kan antas att ett av de huvudsakliga syftena med det arrangemang eller den transaktion som direkt eller indirekt resulterade i förmånen var att komma i åtnjutande av förmånen. Bestämmelsen gäller dock inte om det är förenligt med avtalets ändamål och syfte att bevilja förmånen.

Genom *artikel III* i protokollet tas punkt 1 i artikel 28 (Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse) i skatteavtalet bort och ersätts av en ny bestämmelse. Den nya bestämmelsen – som i huvudsak överensstämmer med artikel 25 punkt 1 i OECD:s modellavtal – innebär att den som anser att åtgärder har vidtagits som medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i skatteavtalet kan lägga fram saken för den behöriga myndigheten i någon av de avtalsslutande staterna. Enligt nuvarande lydelse ska saken läggas fram i den stat där personen har hemvist eller, i fråga om artikel 27 punkt 1, den stat där personen är medborgare. Det som skiljer protokollets bestämmelse från motsvarande bestämmelse i OECD:s modellavtal är att enligt protokollet ska en framställan göras inom fem år från det att personen fick vetskap om åtgärden i fråga, medan tidsgränsen i modellavtalet är tre år.

Enligt *artikel IV* i protokollet tas punkt 2 i punkt X i 1996 års protokoll som är fogat till avtalet bort och ersätts av en ny bestämmelse. Bestämmelsen avser enbart Färöarnas möjlighet att självständigt ändra bestämmelserna i skatteavtalets artikel 25 punkt 2 som reglerar på vilket sätt Färöarna ska undanröja dubbelbeskattning.

Artikel V i protokollet innehåller ikraftträdandebestämmelser. Enligt punkt 1 träder protokollet i kraft den trettionde dagen efter den dag då samtliga avtalsslutande stater har meddelat det finska utrikesministeriet att protokollet har godkänts. Enligt punkt 2 tillämpas protokollets bestämmelser på skatter som tas ut för beskattningsår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det år då protokollet träder i kraft eller senare. Enligt punkt 3 ska protokollet förbli i kraft så länge avtalet är i kraft.

5 Konsekvenser för de offentliga finanserna

Genom förslagen i denna proposition ändras det nu gällande nordiska skatteavtalet i enlighet med protokollet av den 29 augusti 2018. Förslagen förväntas inte ge upphov till någon negativ offentligfinansiell effekt.

Prop. 2018/19:126 Förslagen förväntas inte heller ge upphov till någon ökad arbetsbörda för Skatteverket eller för de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Protokoll om ändring i avtalet mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet

Danmarks regering tillsammans med Färöarnas landsstyre samt Finlands, Islands, Norges och Sveriges regeringar,

– som önskar ingå ett protokoll om ändring i avtalet den 23 september 1996 för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet, såsom ändrat genom protokoll den 6 oktober 1997 och protokoll den 4 april 2008 (i det följande benämnt ”avtalet”),

– som konstaterar att i fråga om Färöarna handhavandet även i förhållande till utlandet av de sakområden som omfattas av detta avtal hör till Färöarnas självstyrelsekompetens,

har kommit överens om följande:

Artikel I

Avtalets preambel utgår och ersätts av följande:

”Danmarks regering tillsammans med Färöarnas landsstyre samt Finlands, Islands, Norges och Sveriges regeringar,

som önskar ingå avtal för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (i det följande benämnt ”avtalet”), utan att skapa förutsättningar för icke-beskattning eller minskad skatt genom skatteundandragande eller skatteflykt (däri inbegripet genom så kallad ”treaty shopping”, som syftar till att personer med hemvist i en stat som inte är part till detta avtal indirekt ska åtnjuta förmåner enligt detta avtal),

som konstaterar att i fråga om Färöarna handhavandet även i förhållande till utlandet av de sakområden som omfattas av detta avtal hör till Färöarnas självstyrelsekompetens,

har kommit överens om följande:”

Artikel II

I artikel 26 (Allmänna beskattningsregler) införs följande nya punkt 4:

”4. Utan hinder av övriga bestämmelser i detta avtal ska en förmån enligt avtalet inte kunna åtnjutas i fråga om en inkomst eller en förmögenhetstillgång, om det med hänsyn till alla relevanta

omständigheter rimligen kan antas att ett av de huvudsakliga syftena med det arrangemang eller den transaktion som direkt eller indirekt resulterade i förmånen var att komma i åtnjutande av förmånen. Detta gäller dock inte om det fastställs att åtnjutandet av förmånen under dessa omständigheter är i enlighet med avtalets ändamål och syfte.”

Artikel III

Punkt 1 i artikel 28 (Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse) utgår och ersätts av följande bestämmelser:

”1. Om en person anser att i en eller flera av de avtalsslutande staterna vidtagits åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i detta avtal, kan han, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa stators interna rättsordningar, lägga fram saken för den behöriga myndigheten i någon av de avtalsslutande staterna. Saken ska läggas fram inom fem år från den tidpunkt då personen i fråga fick vetskap om den åtgärd som givit upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i avtalet.”

Artikel IV

Punkt 2 i punkt X (till artikel 25) i protokollet till avtalet utgår och ersätts av följande bestämmelser:

”2. Bestämmelserna i artikel 25 punkt 2 c) kan upphävas på begäran av Färöarna.

Begäran om en sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettionde dagen efter den då samtliga andra avtalsslutande stater erhållit sådan underrättelse och dess bestämmelser tillämpas i fråga om skatt som påförs för beskattningsår som börjar den 1 januari det år som följer närmast efter den dag då ändringen träder i kraft eller senare.”

Artikel V

1. Detta protokoll träder i kraft den trettionde dagen efter den dag då samtliga avtalsslutande stater har meddelat det finska utrikesministeriet att protokollet har godkänts. Det finska utrikesministeriet underrättar de övriga avtalsslutande staterna om mottagandet av dessa meddelanden och om tidpunkten för protokollets ikraftträdande.

2. Efter protokollets ikraftträdande tillämpas dess bestämmelser på skatter som tas ut för beskattningsår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det år då protokollet träder i kraft eller senare.

3. Detta protokoll ska förbli i kraft så länge avtalet är i kraft.

Originalexemplaret till detta protokoll deponeras hos det finska utrikesministeriet, som tillställer de övriga avtalsslutande staterna bestyrkta kopior därav. Prop. 2018/19:126
Bilaga

Till bekräftelse härav har de vederbörligen befullmäktigade ombuden undertecknat detta protokoll.

Som skedde i Helsingfors den 29 augusti 2018 i ett exemplar på danska, färöiska, finska, isländska, norska och svenska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Finland och en för Sverige, vilka samtliga texter har samma giltighet.

Finansdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 5 juni 2019

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden Lövin, Wallström, Y Johansson, M Johansson, Baylan, Hallengren, Hultqvist, Andersson, Bolund, Damberg, Shekarabi, Ygeman, Eriksson, Linde, Ekström, Eneroth, Nilsson, Lindhagen, Lind

Föredragande: statsrådet M Andersson

Regeringen beslutar proposition Ändring i det nordiska skatteavtalet